

Den 2. september 2020

Høringsnotat til udkast til ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven

Miljø- og Fødevareministeriet sendte den 24. juni 2020 forslag til lov om ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. i offentlig høring med frist for afgivelse af høringssvar den 20. august 2020. Der er indkommet fjorten eksterne høringssvar.

Følgende fire høringssparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:

KL,
Dansk Akvakultur,
Aarhus Kommune,
Rambøll Danmark

Følgende ti høringssparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget:

Advokatrådet/Advokatsamfundet
Centralorganisationernes Fællesudvalg
Danmarks Meteorologiske Institut
Dansk Bilbrancheråd
Dansk Producentansvarssystem
Danske Kloakmestre
Foreningen af Rådgivende Ingeniører
Institut for menneskerettigheder
Rigsrevisionen
Ældresagen

Høringssvarene har berørt følgende punkter:

1. Præcisering som opfølgning på svar til EU-Kommissionen
2. Overflytning af myndighedskompetencen for havbrug
3. Koordinering mellem flere myndigheder
4. Regionernes kompetence på råstofområdet
5. Mulighed for at få prøvet miljøkonsekvensrapporten
6. Usikkerhed om krav til vurderinger i miljøkonsekvensrapporten
7. Tilvejebringelse af afskæringskriterier for projekter på bilag 2
8. Opdatering af vejledninger til miljøvurdering

Derudover har Miljø- og Fødevareministeriet suppleret udkastet til lovforslag med en bestemmelse inden for husdyrbrugloven.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar. Ministeriets kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

1. Præciseringer som opfølgning på svar til EU-Kommissionen

KL hilser de foreslåede præciseringer i forhold til direktivet velkommen og bemærker, at særligt definitionen og inddragelsen af offentligheden, samt myndighedens rolle er nyttige, men de kunne præciseres yderligere. KL vil gerne inddrages til præcisering af navnlig § 40 om passende adskillelse af uforenelige funktioner.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede revision af miljøvurderingslovens § 40, bemyndiges miljøministeren til uddybende at beskrive kriterierne for en passende adskillelse mv. Dette forudsættes at ske i miljøvurderingsbekendtgørelsen og hertil vil såvel Danske Regioner, KL samt andre relevante myndigheder blive inddraget i arbejdet.

2. Miljøvurderingslovens § 17, stk. 3 – overflytning af myndighedskompetence for havbrug beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten fra kommunerne til staten v/ Miljøstyrelsen

KL anfører, at det efter organisationens opfattelse vil være bedre at bevare kompetencen med havbrugene i kommunalt regi. KL henviser i den forbindelse til brev af 30. april 2020 til miljøminister Lea Wermelin, hvor det bl.a. fremgik, at KL ønsker, at kommunerne bevarer kompetencen på havbrugsområdet, bl.a. ud fra lokal kendskab og et godt overblik over den samlede erhvervsaktivitet i kommunen.

Dansk Akvakultur bemærker i overensstemmelse hermed, at myndighedskompetencen for de kystnære havbrug bør blive hos kommunerne. Dansk Akvakultur anfører uddybende, at Miljø- og Fødevareministeriet ikke kan henvise til mangelfuldt tilsyn i nogen kommuner, og at der ifølge ”havbrugsgennemgangen” ikke var tegn på, at det kommunale tilsyn ikke fungerede. Dansk Akvakultur mener ikke, at lovforslaget følger konklusionerne i den grundige gennemgang af havbrugsområdet.

Dansk Akvakultur anfører endvidere, at statens sagsbehandling af hhv. placeringstilladelser og miljøgodkendelser til nye havbrug har været mangelfuld og langvarig.

Dansk Akvakultur mener, at det vil være bedre at samle myndighedskompetencen hos kommunerne, da de lokale myndigheder har en ekspertviden om lokale miljøforhold, er miljømyndighed for en række andre virksomheder og landbrug og har en tættere relation til lokale interessenter.

Endelig mener Dansk Akvakultur, at det er et væsentligt forhold, at også KL har et ønske om at beholde havbrugsadministrationen hos kommunerne.

Dansk Akvakultur opfordrer under henvisning til deres anførte synspunkter til, at lovforslaget trækkes tilbage, således at kommunerne bevarer myndighedskompetencen og dermed styrker deres kompetencer og faglige niveau i forhold til hele akvakultursektoren samt øvrige miljø- og naturforvaltning.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljø- og Fødevareministeriet har noteret sig de fremkomne bemærkninger og kan oplyse, at de anførte synspunkter, som også tidligere er fremført af hhv. KL og Dansk Akvakultur, er indgået i arbejdet med at udarbejde Miljøministerens handleplan for oprydning af havbrugssektoren.

Myndighedskompetencen for havbrug i forhold til miljøgodkendelse og dertil hørende VVM er i dag delt mellem stat (Miljøstyrelsen) og kommunerne. Kommunerne er således myndighed for havbrug, der ligger nærmere end 1 sømil fra kysten, mens Miljøstyrelsen er myndighed for de havbrug, der ligger mere end 1 sømil fra kysten. Det betyder i forhold til de eksisterende havbrug, at godkendelseskompetencen for de 19 havbrug er delt på 8 forskellige myndigheder, hvoraf de fleste kommuner kun har 1 havbrug, som foretager en årlig indberetning til miljømyndigheden og i løbet af en 3-årig tilsynsperiode modtager ét fysisk miljøtilsyn.

Ministeriet vurderer, at hensyn til at samle viden om havbrugene i den offentlige miljøforvaltning og til koordinering af arbejdet med at udarbejde placeringstilladelser og miljøgodkendelser for havbrugene vil kunne opnås ved at placere myndighedskompetencen for samtlige havbrug hos Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen har i forvejen overtaget myndighedsansvaret for placeringstilladelser til havbrugene fra Fiskerimyndighederne, og der kan således opnås synergi og effektivisering ved at Miljøstyrelsen overtager myndighedsansvaret også i forhold til miljøgodkendelserne. Det gælder særligt, fordi de to tilladelser er indbyrdes afhængige, herunder udløser begge tilladelser krav om hhv. habitatvurdering og iagttagelse af reglerne i miljøvurderingsloven.

Bemærkningerne har derfor ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

3. Koordinering mellem flere myndigheder i miljøvurderingsloven

KL og Århus Kommune peger på, at der mangler krav om koordinering, når flere myndigheder skal foretage en vurdering efter miljøvurderingsloven af et konkret projekt.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Niveauet for implementering af VVM direktivet i miljøvurderingsloven har fra starten været, at der skulle foretages en direktivnær implementering. Derfor går heller ikke bestemmelserne i miljøvurderingsloven og miljøvurderingsbekendtgørelsen om samordning af miljøvurderinger længere end det, som fastsættes i VVM direktivets artikel 2, stk. x.

Ministeriet anerkender, at der kan være udfordringer og vil derfor gerne opfordre til, at såvel KL som relevante myndigheder bidrager med gode råd baseret på den erfaring, som kommunerne har med samordning af miljøvurderinger til den kommende vejledning om miljøvurdering af konkrete projekter.

4. Regionernes kompetence på råstofområdet

KL peger på, at den foreslåede formulering af miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, hvorefter regionen overtager hele kompetencen, hvis de er myndighed efter råstofloven, er atypisk sammenlignet med andre projekttyper, hvor flere myndigheder kan være kompetente efter miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens 17, stk. 4, ændres alene med tilføjelsen: 'grund af deres art, dimensioner eller placering'. Det er derfor ikke noget nyt, at regionerne har kompetencen efter miljøvurderingsloven, hvis hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7.

Bestemmelsen fremgår således allerede af hovedloven (lov nr. 425 af 18. maj 2016), som videreførte den gældende kompetencefordeling på området, jf. de specielle bemærkninger til lovforslaget L147 af 3. marts 2016.

5. Mulighed for at få prøvet miljøkonsekvensrapporten

KL ønsker mulighed for, at miljøkonsekvensrapporten kan underkastes en selvstændig prøvelse ved klagenævnet med henblik på at sikre kvaliteten.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Miljøkonsekvensrapporten er et oplysningsgrundlag for myndigheden beslutning om, hvorvidt der skal meddeles tilladelse til projektet eller ej. Såfremt oplysningsgrundlaget har været mangelfuldt, vil dette komme frem ved en prøvelse af beslutningen om at meddele eller ikke meddele tilladelse til det konkrete projekt. Der er således ikke grundlag for at antage, at rapportens kvalitet skal være selvstændigt tema for prøvelse. Herudover er dette ikke en del af denne lovændring.

6. Usikkerhed om kravet til vurderinger i miljøkonsekvensrapporten

Rambøll ønsker en præcisering af, om det er en "rimelighedsbetragtning" eller "fuldstændighedsbetragtning", jf. miljøvurderingslovens § 20, stk. 1 og 2, der skal definere kravet til omfanget af vurderingerne i miljøkonsekvensrapporten.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Baggrunden for de foreslåede ændringer til miljøvurderingsloven er som bekendt en åbningsskrivelse fra EU-Kommissionen. Dette medfører, at den danske implementering i højere grad vil anvende de termer, som EU-Kommissionen anser for centrale til opfyldelse af VVM direktivet. Derfor vil der være vendinger og ord, som kan forekomme anderledes.

Konkret er det imidlertid ikke tale om et valg mellem det ene eller det andet i § 20, stk. 1 og 2, idet kravet i stk. 1 generelt beskriver formålet med de oplysninger, afvejninger og vurderinger, som foretages i en miljøkonsekvensrapport, mens stk. 2 retter sig mod de oplysninger mv., som bygherren og dennes rådgiver beskriver i rapporten.

7. Tilvejebringelse af afskæringskriterier for projekter på bilag 2

KL bemærker, at kommunerne (og andre myndigheder) bruger i dag uforholdsmæssigt meget tid på de små sager (projekter på bilag 2). Der bør indføres en bagatelgrænse, således at disse mindre sager bliver undtaget fra krav i loven, og tiden i stedet kunne bruges på de større og komplicerede sager.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Ønsket om at sætte afskæringskriterier og eventuelle bagatelgrænser for projekter omfattet af bilag 2 i miljøvurderingsloven er ikke en del af denne lovændring, men ministeriet har noteret ønsket fra KL.

8. Opdatering af vejledninger til miljøvurdering

KL og Rambøll opfordrer til, at vejledninger bør opdateres.

Miljø- og Fødevareministeriet:

Ønsket om at opdatere vejledninger er ikke en del af denne lovændring, men ministeriet har noteret ønsket fra KL og Rambøll.

Husdyrbruget – supplerende bestemmelse

Miljø- og Fødevareministeriet har ikke modtaget høringsvar, der angår de foreslåede ændring til lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

Ministeriet har imidlertid i forbindelse med det lovforberedende arbejde – men efter at udkast til lovforslaget blev sendt i offentlig høring – konstateret, at ordlyden af husdyrbruglovens § 54 j, stk. 2, også bør ændres i lyset af EU-Kommissionens åbningsskrivelse.

§ 54 j, stk. 2, har i dag følgende ordlyd:

”Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.”

Det foreslås, at bestemmelsen i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 4, stk. 6, suppleres med eksempler på særlige tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kan forlænge fristen til at træffe afgørelse om godkendelse eller tilladelse, som ikke er omfattet af VVM-pligt. Det foreslås således, at ordlyden fremadrettet bliver følgende:

”Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde, f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner, forlænge fristen efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.”

Ændringen har alene til formål at sikre en mere tekstnær implementering af direktivets artikel 4, stk. 6. Ændringen indebærer alene en præcisering og ændrer dermed ikke nugældende retstilstand, som videreføres med forslaget.